

derfor af udenlandske statsborgere, så mener vi, at disse narkosælgere bør kunne udvises af landet for bestandig. Det hører ingen steder hjemme, at udenlandske statsborgere skal kunne bruge Danmarks forholdsvist milde straffelovgivning i forbindelse med salg af små mængder narko som løftestang til at begå en særdeles grov forbrydelse her i landet, nemlig at sælge narkotika, som jo er med til at nedbryde alt for mange menneskers tilværelse.

Det kan ikke være rigtigt, at dødens købmænd skal have så let spil, sådan som vi med jævne mellemrum har set det beskrevet bl.a. i dagspressen, hvor der netop har været sat fokus på det faktum, at der ofte er tale om gengangere, bl.a. narkosælgerne på Vesterbro.

Vi mener, at det er udtryk for manglende proportioner, når denne type forbrydelse slipper så billigt, som tilfældet er. Der er efter Venstres opfattelse ingen grund til at holde hånden over dødens købmænd, som kun er ude på én ting, nemlig at skaffe sig en fed fortjeneste på andre menneskers ulykkelige skæbne.

Straffen for salg af mindre mængder skal jo ses i relation til de virkelig grove sager, hvor store mængder narko konfiskeres på én gang, for der kan jo i tilfælde af gentaget salg ligeledes være tale om ganske store mængder. Forskellen er blot, at salget ikke sker samlet.

Gentaget salg af narko i mindre mængder er naturligvis generelt et problem, men i særdeleshed har det vist sig at være et stort problem på Vesterbro i København, hvor det har været til stor gene for beboerne, for den lokale detailhandel og i det hele taget for alle, der færdes i gaderne omkring Istedgade, hvor den ulovlige narkohandel foregår så åbenlyst, som det er tilfældet. Vi skylder beboerne på Vesterbro, at der skrives ind på helt anderledes vis end det, vi har set hidtil.

Beslutningsforslaget her handler altså om, at regeringen nu snart må til at tage narkoproblemerne alvorligt og ikke må fortsætte med at holde hånden over forbryderne til skade for de stakkels mennesker, der desværre er havnet i en ulykkelig situation, hvor de er afhængige af stoffer for at kunne eksistere.

Kort tid efter den nuværende justitsministers udnævnelse i september 1994 blev han gjort opmærksom på problemerne med salg af mindre mængder narko på Vesterbro, og i den forbindelse lovede justitsministeren meget prisværdigt i en række udtalelser til pressen, at han ville gøre det hedt for narkohajerne. Men pro-

blemet med justitsministerens prisværdige ord er imidlertid, at de ikke er blevet fulgt op af handlinger fra justitsministerens side.

Bl.a. for at sætte handling bag ministerens ord har vi altså valgt at fremsætte dette beslutningsforslag for måske at hjælpe ministeren lidt på vej. Så vi håber naturligvis, at ministeren vil være lydhør, og det har jeg også forstået at han vil, bl.a. med hensyn til strafudmålingen, idet ministeren sagde, at han ville følge domsafsigelserne. Så det er vi naturligvis udmærket tilfredse med.

Men vi er også udmærket klar over, at det foreliggende beslutningsforslag kun er en enkelt lille brik i det store puslespil, som narkopolitikken er, således som ministeren var inde på, da han refererede til den narkopolitiske redegørelse, som kom i foråret 1993. Men vi mener altså ikke, at det er tilstrækkeligt blot at henvise til en narkoredegørelse, der ikke tager strafudmålingen op til overvejelse.

Helge Adam Møller (KF):

Hvad er det, vi taler om i dette forslag? For at forklare det vil jeg i starten af min tale tage et eksempel med en ung amerikansk statsborger, som bliver forelsket i en sød dansk pige – og det kan man godt forstå – og beslutter sig for at gifte sig med hende. De gifter sig så, og efter at de har boet her i Danmark i 3 eller 3½ år, går de fra hinanden. Han vil så efter gældende regler få lov til at bo resten af sit liv i Danmark, hvis han ønsker det, men han er stadig væk amerikansk statsborger. Hvis han så begynder at sælge heroin på gadeplan, kan han gøre det resten af sit liv, selv om han er amerikansk statsborger. Han kan blive fængslet en gang om måneden og få 2 eller 3 ugers fængsel for handel på gadeplan, blive lukket ud og blive fængslet igen en uge efter, og det kan han gøre 10 gange eller 20 eller 100 gange, selv om han er amerikansk statsborger, og han kan aldrig nogen sinde udvises af Danmark.

Er det det, hr. Poul Qvist Hansen – undskyld, hr. Poul Qvist Jørgensen! – synes er rimeligt? Ja, det er det, for det er et af elementerne i dette forslag, og derfor vil jeg sige, at den konservative folketingsgruppe synes, at dette forslag er et godt, et rigtigt og et tiltrængt forslag. Vi synes, det er godt, fordi det klart og tydeligt viser, med hvilken alvor samfundet i fremtiden vil betragte narkokriminalitet. Vi synes, det er rigtigt, fordi det lægger op til, at de mennesker, som ved narkokriminalitet er med til at ødelægge tilværelsen for andre mennesker og meget ofte unge